

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 7. Caroli Vintimiliæ Comitis de Luc Parisiensis Archiepiscopi mandatum
hac super re.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc XVIII „nem haberi curetis processionem, cui
 A. C. 1738 „omnes Curiae & Civitatis Primores eo
 „ritu, quo alias solemnissimæ supplica-
 „tiones Generales fieri solent, inter-
 „sint. Hæc igitur nostra voluntas tam
 „in Parochialibus quam Regularibus
 „Regni nostri Ecclesiis urbium, Pago-
 „rum & villarum eo modo adimplea-
 „tur, sicut in præfata declaratione,
 „quæ ad amissim effectui detur, ex-
 „pressum habetur. Sicut ergo hæc
 „epistola duntaxat hunc in finem scri-
 „pta est, ita Deum exoro, ut Deus
 „Vos, mi Cognate, in sua sancta &
 „digna protectione conservare velit &c.

§. VII.

*Caroli Vintimiliæ Comitis de Luc Pa-
 risiensis Archiepiscopi mandatum
 hac super re.*

Pii Ludovici XV. Votis obtempera-
 turus Parisiensis Archiepiscopus,
 mox die octava Augusti ad utrumque
 Clerum encyclicas has dedit literas.

„Rex probe persuasus, Deum ac
 „Dominum esse, per quem Reges re-
 „gnant, & qui pro suo beneplacito sce-
 „ptra & Regna ædificat & destruit,
 „suarum partium esse censuit, pias fun-
 „dationes illas conservare, quas suo-
 „rum Prædecessorum pietas ei inspi-
 „ravit.

„ravit, & quæ cæli protectionem &
 „beneficia in suum Regnum propagare
 „possent. Eo fine, iisque permotus
 „rationibus ad exemplum gloriosissimi
 „sui Avi innovare statuit declaratio-
 „nem, qua Ludovicus XIII. gl. mem.
 „Rex ante centum annos omnibus suis
 „subditis notum fecerat, quod Beatif-
 „simam Virginem in specialem Regni
 „sui Patronam selegerit, & particula-
 „riter se, suum Regem, suam coronam,
 „suosque subditos Eidem subjecerit.
 „Tam laudabilem, & imitatione di-
 „gnum Regis Zelum encomiis celebre-
 „mus, & ad ipsius exemplum teneram
 „quoque pietatem nostram erga poten-
 „tem hanc Protrectricem luculenter ex-
 „hibeamus: Filiali hac fiducia nobis
 „a Regum potentissimis inspirata erecti,
 „omnem Regiminis prosperitatem ab
 „Eadem nobis pollicemur, eique ad-
 „scribimus, *Deum* per ipsius interces-
 „sionem implorantes, ut Regem, ejus-
 „que populum singulari sua gratia cu-
 „mulare velit: Obtestemur *Deum*, qua-
 „tenus Regni tranquillitatem semper
 „magis magisque stabilem reddat, &
 „Gallicanam Ecclesiam ab invalescen-
 „tibus turbis ad priistinam tranquilla-
 „tem reducat, & docilitatis spiritum,
 „pacisque amorem omnibus ejus filiis
 „inspiret. „ &c.

Igitur

Sæc. XVIII.
 A. C. 1738.

Sæc. XVIII.

A. C. 1738.

Igitur præstituta die decima quinta Augusti hæc festivitas maxima cum pompa peragebatur, & quidem ipsemet Rex mane ex Versaliensi Palatio ad Parochialem Ecclesiam unacum Principe de Dombes, Villaregio & Amontio Ducibus atque Augiensi Principe curru vehebatur, præeuntibus centum Helveticæ gentis satellitibus, & subsequente cohorte prætoria: Ibi sacro solemni mane, & vespere festivæ supplicationi interfuit, qua absoluta lytaniæ de B. Virgine a Regiis Musicis decantata est: Pariter in Ecclesia, quæ *de Christiana unione* nomen habet, præfente Borbonia Ducissa Vidua hæc solemnitatis festive peragebatur, ubi etiam Dascorius Abbas supremus Stanislai Regis Eleemosynarius luculentum peroravit sermonem, quem his verbis absolvit: „Ubi in universo Orbe populus „aut ditio reperitur, quæ B. V. Mariam „non colat? Ubi datur Urbs vel pagus „in toto Christiano mundo, in quo non „suæ per Deum potestatis monumenta „existent? Reges & Principes ad pedes „hujus Virginis suas demittunt coronas „& scepra: Reges nostri & glor. rec. „Rex Ludovicus XIII. ejusque Succes- „sor invictus omni ævi Heros suæ fi- „ducia, quam in Deo per Mariæ Vir- „ginis intercessionem reponunt, mo- „nu-

„numenta in hac Metropoli erexere; Sæc. XVIII.
 „Rex quoque noster tantopere a nobis A.C. 1738.
 „dilectus suorum Prædecessorum vota
 „pro lege ac norma habet: Horum me-
 „moriam non sine cordis sui effusione
 „per literas ad omnes Regni sui Præ-
 „sules datas renovat. Quam vehemens
 „pietatis incitamentum hæc declaratio
 „manifestat, qua tam pro se, quam suo
 „Regno Dei Matrem in singularem Pa-
 „tronam adoptat? Cernimus modo
 „Serenissimum Principem utpote pri-
 „mogenitum Ecclesiæ Filium, quate-
 „nus centenariam hanc solemnitatem
 „celebrat, maximas festiuitates ad ex-
 „altandum B. Virginis cultum præscri-
 „bit, suo exemplo cunctos ad præstan-
 „dam ei debitam fidelitatem & gratitu-
 „dinem excitat, & Assumptionis suæ
 „honorem de Templo in Templum pro-
 „pagat. Diu igitur Rex noster sub
 „umbra protectionis Marianæ fructibus
 „suæ pietatis fruatur, sospes diu sit ejus
 „Conjux omnibus sceptris dignissima:
 „possideat Rex tranquille Avi, & Proa-
 „vorum Regna & per totum suæ vitæ
 „decursum potiatur pacis dulcedine,
 „quam Regius negotiorum Administer
 „sua prudentia procuravit, Regnumque
 „extinctis horrendi belli flammis auxit.
 „Hic plane Administer Regi charus, &
 „populo utilis est, cujus prosperitas
 „flo.

Sæc. XVII. „florentissimi hujus Regni felicitatem
 A. C. 1738. „divinamque benedictionem ad cente-
 „nos annos protendet &c. „

Ita tota Regia Familia, omnesque
 Franciæ Præsules, Proceres ac popu-
 li hanc solemnitatem non sine intimo
 cordis sui jubilo celebrabant, &, quod
 plane mirum est, ex tot doctissimis, in
 Religionis suæ studio longe exercitati-
 simis, deque ejus puritate convictissi-
 mis nec unicus quidem erat, cui in
 hac devotione ac obsequio B. Virgini
 præstito vel levissimus superstitionis fu-
 mus subolisset; soli Protestantes (sed
 ex his nonnisi magis immodesti) tam
 emunctas nares, seu verius tam effræ-
 nem frontis, oris & calami licentiam
 habent, ut tam pios Reges ac Princi-
 pes, totasque Nationes improbæ super-
 stitionis publice in suis scriptis & dictis
 insimulare non erubescant: Fors super-
 stitionis reus est ille Comes, qui vi-
 vente adhuc Rege Reginæ ejus Matris
 patrocínio se, suaque bona commen-
 dat? Num propterea Regi injuriam in-
 fert, aut eum sua Majestate spoliat?
 Forte B. Virgo Regina & Christi Do-
 mini Mater in cælis haud amplius tanta
 pollet apud Filium suum auctoritate &
 gratia, quanta in terris Mater Regina
 cujusdam Regis? Si unquam B. Virgo
 hac gratia valuit in terris, quo fato,
 qua

qua causa, quo Divinae omnipotentiae decreto hac gratia excidit in caelis? Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Quid, quæso, in hoc actu & cultu per excessum pietatis, & quid inordinate in methodo exercitæ religionis gestum fuit? non delata est B. Virgini adoratio, non cultus Deo debitus, sed omnis veneratio (ut patet ex Verbis ipsorum Franciæ Regum) ad Deum directa fuit, ejusque patrocinium per Sanctissimæ Matris suæ intercessionem imploratum. Hæc est totius Ecclesiæ sententia, judicium, dogma, & si ex ignorantia, aut paucorum simplicitate in cultu Sanctorum anomalix acciderunt, vel rarissime tamen, accidunt, cum S. Augustino (*) intempestivos hos Censores *admoneo, ut aliquando Ecclesiæ Catholicæ maledicere desinant, vituperando mores hominum, quos ipsa condemnat, & ut quæcunque coruptela e gremio suo eradicetur, summopere desiderat.*

Ceterum in dubio est, utrum magis commiseratione digna sit inscitia, vel plus detestanda illorum Protestantium malitia, qui quamvis B. V. Mariam, Sanctosque a Catholicis adorari, Deumque & Christum illis postponi, eorumque cultum latriæ negligi, apertam esse falsitatem, manifestamque non minus

(*) Lib. I. cap. 34. de morib. Eccl. Cath.
Hist. Eccles. Tom. LXXVI. C

Sæc. XVIII.
A. C. 1738 minus atque atrocem sapere calumniam
 tot solidis Catholicorum scriptis, &
 argumentis, Catecheticis institutionibus
 & symbolicis Catholicorum libris, tot-
 que luculentis Principum factis & testi-
 moniis luce meridiana clarius demon-
 stratum sciant, nihilominus identidem
 antiquam hanc convitiarum crambem
 recoquere non erubescunt, & ab ipsis
 adeo vetulis & pueris Catholicis
 de mendacio & calumnia convicti, omni
 tamen occasione, qua B. Virgini vel
 Sancto honorem deferri legunt, vident,
 vel audiunt, superstitionem & idolo-
 latriam fieri, stolidissime contra ipsam
 agnitam veritatem exclamant, dunta-
 xat ideo, quia hic calumniandi modus
 a suo Protoparente Luthero vel Cal-
 vino adinventus, tum ad fucum facien-
 dum & seducendos rudes ipsis olim
 peropportunos cecidit, eorum vero se-
 quaces hoc probrum in Catholicos con-
 jicere a suis Magistris edocti in poste-
 ros, velut sectæ suæ tesseram trans-
 miserunt: nunc vero pudet illos fateri,
 quod eorum primi Doctores calumnioso
 mendacio novam Religionem suam in-
 ædificarint, suosque discipulos turpiter
 deceperint, malunt ergo rudem suam
 plebeculam jam ab unguiculis male
 confarcinato hoc mendacio lactare &
 tanquam sectæ suæ palladium instillare,
 quam

quam hunc errorem proposita veritate dedocere. Ita nempe remedio definit esse locus, ubi quæ diu fuerant vitia, fiunt mores & falsæ Religionis capita.

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

§. VIII.

Cujusdam sancti Martyris Corpus Franciæ Regi dono datum.

Eodem hoc anno Petrus Cardinalis Ottobonius, qui Francici Regni Protector erat, ut pio Ludovici XV. Regis ejusque Conjugis desiderio satisfaceret, apud Clementem XII. Pontificem summis precibus institit, ut cujusdam celebris sancti Corpus pro Eodem Rege obtineret: Adfuit Papa ejus votis, eidemque concessit Corpus sancti Onesimi, quod Romæ a Cardinale Petro Ottobono Anno 1737. dum in Ecclesia SS. Laurentii & Damasi novum Sacellum erigere voluit, repertum cupræ tumbæ affabre elaboratæ, ac variis ornamentis decoratæ includebatur, appensa in medio lamina pariter cupræ, cui scalpro inscripta legebantur hæc verba: *Onesymi, sancti Christi Martyris, corpus cum vasculo sanguinis & lapide græco idiomate ejus nomine insculpto, Romæ postridie Non. Januar. in cæmeterio Callisti via Appia repertum.* Quamprimum sacer hic Thesaurus in Franciam